

holde sig til, men ikke overskride. Det hedder saa ganske vist: efter de hidtil gjældende Regler, men disse ere mig ikke fuldstændig klare. De hidtil gjældende Regler kjende vi ganske vist, men hvilken Fortolkning disse hidtil gjældende Regler kunne udsættes for, kjender man ikke. Man har set de hidtil gjældende Regler, som jo endogaa have ligefrem Grundlovens Ord for sig, blive fortolkede paa en Maade, som man fra de allerfleste Sider har antaget for at være i fuldstændig Strid med Forsatningen. De gjældende Regler i Grundloven ere f. Ex., at Kongen kan udstede foreløbige Love, men at disse foreløbige Love ikke maa være i Strid med Grundloven. Vi have set, at denne gjældende Regel er bleven fortolket saaledes, at man har udstedt en foreløbig Lov, hvorefter man har optrævet Skatter og afholdt Udgifter, endskjøndt dette er i Strid med Grundlovens § 49. Naar man nu her taler om de gjældende Regler, da har man jo kun de gjældende Regler, der ved Pragis have været tilstede med Hensyn til de givne midlertidige Bevillingers Benyttelse, men hvorledes disse Regler ville kunne fortolkes i Fremtiden, det er ikke let at vide, især under en Regjering, der har vist, at den kunde fortolke Grundlovens klare Ord om de foreløbige Love paa en saadan Maade, som det er slet. Jeg ser ikke rettere, end at, naar man giver Regjeringen Tilladelse til at benytte de Hovedsummer og enkelte Poster, som findes paa det fremlagte Finantslovsforslag, uden at begrænse Tidsrummet, men forudsætter, at den midlertidige Finantslov kan gaa Finantsaaret ud, saa har man derved givet Regjeringen Ret til at behandle hele Finantsaarsen paa den Maade og efter det Forslag, som den selv har fremsat. Det var et Spørgsmaal, som jeg derfor kunde ønske oplyst af den høje Regjering, hvorvidt man som hidtil blot vil holde sig til de gjældende Regler, eller om man tror, dersom Lovforslaget faar Lov til at gjælde hele Aarets Finantsperiode, at man da ikke vil benytte ogsaa de extraordinære Hovedsummer, som ere opførte. Blandt Andet ser man Dyrtidsstillaget opført, og man veed jo, hvilke store militære Bevillinger der ere opførte. Det kunde jo dog være temmelig godt at faae at vide, hvorledes den høitærede Ministers Stilling er deroverfor. I alt Fald vil det have Betydning for min Afstemning, thi ifald det skulde være Tilfældet, at man vilde benytte disse Bevillinger, maa jeg erklære absolut at ville stemme imod dette Lovforslag. Udsers vil paa Grund af de Betænktheder, som jeg væsentlig fremhævede igaar og derfor ikke idag skal komme tilbage til, angaaende den Ret, man giver fra sig til at begrænse Regjeringens Afgang til flere Oplysninger, min Stilling i denne Sag blive saaledes, at, da det synes, som om Lovforslaget fra forskjellige Sider tages saaledes, at de forskjellige ledende Mænd ikke stille dertil og altsaa samtykke i det, vil jeg

for mit Bedkommende overlade dem Ansvar for at vedtage en saadan Begrænsning af Oplysningensretten, og jeg vil da afholde mig fra at stemme for Lovforslaget. Men jeg kunde ønske, og jeg tror, at det er Manges Ønske, at faae lidt nærmere forklaret eller i alt Fald et bestemt Ord fra Regjeringen for, i hvilken Udstrækning den vil benytte denne Lov i Forstaaelse af de hidtil gjældende Regler og i Forstaaelse af Lovforslagets Ord om Benyttelsen af de Hovedsummer og de enkelte Poster, der findes paa det forelagte Finantslovsforslag.

Wintber: Det gjør mig ondt, at det ærede Medlem ikke fik Held med sine Bestræbelser for at faae sarillet et Ændringsforslag, hvorved denne Lovs Værdighed skulde begrænses til den 31te Oktober dette Aar. Man kunde jo sige, at det var underligt, at han ikke stillede Forslaget ved Sagens anden Behandling, da han havde disse Betænktheder. Dertil vil jeg dog tillade mig at bemærke, at dette gjælder ikke ham alene, det Samme kan man sige til mig, som ogsaa har Betænktheder. Men jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, naar Sagen jages saaledes gennem Thinget, som her er Tilfældet, vil det være yderst vanskeligt for dem, som ere udenfor Forhandlingerne i de store Grupper, at vide nogen Bæsteb om, hvorledes disse stille sig dertil. Jeg maa tilstaa, at jeg opfattede det saaledes, at dette Lovforslag ligefrem vilde blive forfattet, idet jeg ikke kunde begribe, hvorledes det kunde falde dem, der gjøre Vanskeligheder, f. Ex. de Mænd, der ere Medlemmer af Fælledsudvalget angaaende Finantsloven for indværende Finantsaar, ind at affjære alle Vanskeligheder med Hensyn til den nærværende Lov. Jeg havde iøvrigt indleveret til Bureauet idag et Ændringsforslag til det Forslag, som jeg selv havde været med at give mit Navns Paaategning, som var fremkommet fra det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), men som ikke fik det tilstrækkelige Antal Stemmer (Munterheb). Sa, mine Herrer, det er mig hjært at se, hvor muntre de ere derover. Det er mig et Legn paa, at der maa være en hemmelig Overenskomst, saa at der maa være noget særdeles Nyttigt ved, at dette Lovforslag bliver vedtaget. Det er mig hjært, thi jeg holder jo mest af mit Fædrelands Vel, og det maa jeg jo antage, at de Mænd, som ere saa glade ved at faae dette vedtaget usorandret, mene, fremmes ved, at dette Lovforslag vedtages. Det er mig da særdeles tilfredsstillende at mærke, hvor glade de ere ved at kunne vedtage denne Lov. Men mit Ændringsforslag vilde have givet Lovforslaget en lidt anden Form, idet det nemlig gik ud paa, at den Bevilling, som man forlangede, ikke skulde referere sig til det forelagte Lovforslag, men til det Lovforslag, som vi her havde vedtaget den 14de Juni ved eneste Behandling. Det